

BNK: Lady Beatrice, have you wept all this while?
BEA: Yea, and I will weep a while longer.
BNK: I will not desire that.
BEA: You have no reason. I do it freely.
BNK: Surely I do believe you fair cousin is wronged.
BEA: Ah, how much might the man deserve of me that would right

/her!

BNK: Is there any way to show such friendship?
BEA: A very even way, but no such a friend.
BNK: May a man do it?
BEA: It is a man's office, but not yours.
BNK: I do love nothing in the world so well as you.
    Is not that strange?
BEA: As strange as the thing I know not. It were as possible for me to say I loved nothing as well as you. But believe me not; and yet I lie not. I confess nothing, nor I deny nothing.
I am sorry for my cousin.
BNK: By my sword, Beatrice, thou lovest me.
BEA: Do not swear and eat it.
BNK: I will swear by it that you love me, and I will make him eat it that says I love not you.
BEA: Will you not eat your word?
BNK: With no sauce that can be devised to it.
    I protest I love thee.
BEA: Why then, God forgive me!
BNK: What offence, sweet Beatrice?
BEA: You have stayed me in a happy hour. I was about to protest I loved you.
BNK: And do it with all thy heart.
BEA: I love you with so much of my heart that none is left to protest.
BNK: Come, bid me do anything for thee.
BEA: Kill Claudio.
BNK: Ha! Not for the wide world.
BEA: You kill me to deny it. Farewell.
BNK: Tarry, sweet Beatrice.
BEA: I am gone, though I am here. There is no love in you.
    Nay, I pray you let me go.
BNK: Beatrice -
BEA: In faith, I will go.
BNK: We'll be friends first.
BEA: You dare easier be friends with me than fight with mine enemy.
BNK: Is Claudio thine enemy?
BEA: Is't a not approved in the height a villain, that hath slandered, scorned, dishonored my kinswomen? O that I were a man! What? Bear her in hand until they come to take hands, and then with public accusation, uncovered slander, unmitigated rancor - O God, that I were a man: I would eat his heart in the market place.
BNK: Hear me, Beatrice -
BEA: Talk with a man out at a window! - a proper saying!
BNK: Nay, but Beatrice -
BEA: Sweet Hero! she is wronged, she is slandered, she is undone.
BNK: Bea -
BEA: Princes and Counties! Surely a princely testimony, a goodly count, Count Comfect, a sweet gallant surely! O that I were a man for his sake! or that I had any friend would be a man for my sake! But manhood is melted into cursies, valor into compliment, and men are only turned into tangle, and trim ones too. He is now as valiant as Hercules that only tells a lie, and swears it. I cannot be a man with wishing; therefore I will die a woman with grieving.
BNK: Tarry, good Beatrice. By this hand, I love thee.
BEA: Use it for my love some other way than swearing by it.
BNK: Think you in your soul the Count Claudio hath wronged Hero?
BEA: Yea, as sure as I have a thought or a soul.
BNK: Enough, I am engaged. I will challenge him. I will kiss your hand, and so I leave you. By this hand, Claudio shall render me a

dear account. As you hear of me, so think of me. Go comfort your cousin. I must say she is dead - and so farewell

Slečno Blaženo, vy pořád pláčete.
Ano a budu plakat ještě dlouho.
Toho si nepřejí.
Nemáte proč, jde mi to srdce.
Jsem opravdu přesvědčen, že se vaší krásné sestřence ubližuje.
Ach, jak vysoce bych si vážila muže, jenž by ji ospravedlnil!

Jest něco, čím by se dalo takové přátelství osvědčit?
Jest něco velmi nasnadě, ale není takového přítele.
Může to dokázat muž?
Jest to úkol pro muže, ale ne váš.
Nemiluji ničeho na světě tak jako vás;
    není-li to podivné?
Tak podivné jako něco, o čem nevím. Zrovna tak mohla bych říci já, že nemiluji ničeho tak jako vás. Ale nevěřte tomu; a přece nelhu; nepřiznávám se k ničemu a nezapírám ničeho.
Je mi líto mé sestřenky.
Můj meč mi svědkem, Blaženo, že mne miluješ.
Nepřisahaňte a spolkněte to.
Přisahám naň, že mne milujete, a ten ho spolkně, kdo řekne, že já nemiluji vás.
Nespolknete své slovo?
S žádnou omáčkou, která se dá k němu vymyslet.
    Pravím, že tě miluji.
Nuže tedy, odpusť mi Bůh!
Jaké provinění, milá Blaženo?
Vpadl jste mi do řeči v šťastnou chvíli; právě jsem vám chtěla říci, že miluji vás.
A miluj mne z celého srdce svého.
Z celého srdce miluji vás tak, že nezbyvá v něm místa pro slova.
Nuže, poruč mi, abych pro tebe učinil cokoliv.
Zabijte Claudia.
Ha! to ne, za celý širý svět.
Zabijíte mne, to odpíraje. Buďte zdrav!
Zůstaňte, drahá Blaženo.
Jsem pryč, jakkoli zde ještě meškám. Není lásky ve vás.
    Ne prosím vás, nechte mne odejít.
Blaženo -
Opravdu půjdu.
Napřed se udobřeme.
Spíše si troufáte se mnou se udobřit než se bít s mým nepřítelem.
Jest Claudio tvůj nepřítel?
Není-li svrchovaným ničemou ten, kdo pomluvil, odkopl a znechtěl mnou pokrevnou? Ó, kéž bych byla mužem! Jakže! - Nositi ji na rukou, - až si ruce mají podati, a pak veřejnou obvinou, nepokrytým utrhačstvím a nemilosrdnou zlobou - O bože, kéž bych byla mužem! Srdce bych mu vyrvala na obecním tržišti.
Slyšte, Blaženo-
Mluvíti s mužem z okna! Pěkná povídačka!
Ale Blaženo -
Ta dobrá Hero! Jak jí ukřivděno, na cti utrháno, jak je zničena!
Blaž-
Knížata a hrabata! Ó zajisté, knížecí to svědectví, a hezké hrabátko, ten cukrový hrabě! Líbezný milenec, jen co je pravda! O kéž bych byla mužem jen kvůli němu neb měla přítele, jenž chtěl by mužem býti kvůli mně! Ale mužnost se rozplynula v dvornůstky, statečnost v poklony a z mužů zbyly jenom jazyky, hezounké, toť se ví.
Ten je dnes tak bohatýrský jako Herkules, kdo v hrdlo zalže a odpřisahá to. Mužem svým přáním nemohu se stát a tedy zemru jako žena zármutkem.
Zůstaň, dobrá Blaženo. Při této ruce své ti přísahám, že tě miluji.
Užijte jí z lásky ke mně k něčemu jinému než k přísahání.
Jste přesvědčena v duši své, že hrabě Claudio Heře ukřivdil?
Jsem; tak bezpečně, jako že myslím a duši mám.

To stačí; jsem váš. Vyzvu jej. Jen ještě ruku vám políbím
a jdu. Při této ruce, Claudio mi to draze zaplatí!
Co o mně uslyšíte, podle toho mne ceňte. Jděte, potěšte svoji
sestřenku; musíme říkat, že je mrtva; a tak sbohem! (odejdou)
